

UV-materiale til undervisningsforløbet 'Et trællev i vikingetidens Ripa'

Tekstuddrag fra bogen 'Vikingebørn'

Tekst og illustration fra bogen 'Vikingebørn' af Trine Theut

Næste eftermiddag skynder både Bjørn og Ravn sig at blive færdige med deres pligter, og så får de lov at løbe over til Thorleif.

"Kom!", råber de på lang afstand. "Vi skal på jagt!" De diskuterer lidt, hvad de skal jage efter. Thorleif mener, at der er mest ære i menneskejagt, og at de godt kan jage Tud eller et af de andre trællebørn. Bare de kun skyder efter benene. Alligevel bliver de til sidst enige om at nøjes med harejagt denne gang. Bjørn, som ved mange lejligheder går sammen med sin onkel Asgeir ved arbejdet, er tit blevet belært om, at trælle er dyre at købe, og at også små, snottede trælleunger bliver store, stærke arbejdsstrælle engang. Og selv om trællene må finde sig i alt muligt fra de rigtige menneskers side, så kan man ikke risikere, at de ligefrem kommer til skade og bliver uarbejdsdygtige.

"Nå, men så kan han bære byttet", mener Thorleif, og så går de over og spørger, om Tud må være med på jagten.

Sammen sniger de sig rundt på engene og omkring de gamle, hellige gravpladser. Men det ser ud til at være småt med harer i aften, så de finder på at lave et neg af gederams at stille op, så kan det være haren. Eller et rådyr!

Det går vældig fint med at snige sig ind på "rådyret". Det aner slet ikke uråd, før det er for sent, og drengenes små pile stikker ud af flanken på neget.

Bjørn, Ravn og Thorleif øver sig længe på at skyde til måls, og først da det er blevet næsten helt mørkt, kommer de i tanker om aftensmaden og skynder sig hjem.

